

[Sonja Albrink]

Indførelse af muligheden for en aktionær til at stille skriftlige spørgsmål vil givet få flere småaktionærer ud af busken, men da sådan en skriftlig besvarelse ikke giver mulighed for en egentlig debat, er det nok tvivlsomt, om spørgeretten medfører den ønskede åbenhed; men det er nok et skridt i den rigtige retning.

Med det stigende antal børsnoterede aktieselskaber og den stadig større bredde af aktionærkredsen synes det fornuftigt at lempe reglerne om vedtægtsændringer og kapitaludvidelser, og som en fin mindretalsbeskyttelse indføres der så en mulighed for de mindretalsaktionærer, der får forringet deres stilling, for at få indløst deres aktier.

Sådan som denne indløsningsregel er formuleret i forslaget, betyder det imidlertid, at alle småaktionærer, som har købt en tusindkroners bankaktie, skal følge med i vedtægtsændringsforslag og på forhånd gøre indsigelse for at kunne benytte sig af denne indløsningsret. Det synes ikke som en konsekvent beskyttelse af mindretalsaktionærerne, og der kan vel stilles spørgsmålstegn ved, om det var sådan, forslaget var tænkt.

Hvis man nærlæser bemærkningerne, vil man kunne se, at det 6. selskabsdirektiv er et af disse sjældne direktiver, som vi ikke skal indarbejde i dansk ret, men som skal følges fuldt ud, hvis vi vælger at lave regler på området. I de seneste år har vi set en række fusioner af selskaber og har derfor næsten glemt, at selskabsudvikling også kan gå den anden vej. Med forslagets bestemmelser om krav til og retningslinjer for opspaltning vil mange problemer på området formentlig kunne undgås i fremtiden.

På et område som selskabslovgivningen er det netop ønskeligt at få et ens regelsæt i Europa; selskabskonstruktioner bliver dermed også internationalt set mere overskuelige og gennemsigtige. CD finder, at der er al mulig grund til også på dette punkt at hilse ministerens initiativ velkomment.

Med den lettere adgang til vedtægtsændringer og tilsidesættelse af mindretalsaktionærers interesser kan det forekomme mærkeligt, at ministeren ikke har foreslået ændrede regler for mindretalsaktionærers mulighed for granskning, sådan som det også er omtalt i selskabsretspanelets betænkning. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvilke tanker ministeren

har gjort sig om en eventuel nedsættelse af kravene til, hvilken aktionærkreds som kan kræve granskning.

Et andet forhold, som CD gerne ser nærmere belyst under udvalgsbehandlingen, er de ændrede fortegningsregler og en afklaring af mindretalsaktionærernes stilling efter de ændrede regler.

Mod de andre to lovforslag, som vi behandler under denne debat, har jeg ikke de store indvendinger. Jeg vil derfor slutte med at sige, at CD vil medvirke til en positiv udvalgsbehandling af alle tre lovforslag.

Lone Dybkjær (RV):

I lighed med, hvad andre ordførere har været inde på, vil jeg også godt sige, at det er utrolig komplicerede lovforslag. Vores udgangspunkt er, at vi er positive over for forslagene, men at vi på de mere detaljprægede områder naturligvis gerne vil se, hvad der dukker op under udvalgsarbejdet, og i lighed med en tidligere ordfører – jeg tror, det var hr. Flemming Hansen – vil jeg da også sige, at jeg synes, det ville være nyttigt, hvis de interesseorganisationer, som måtte have indsigt i dette område, melder sig på banen; det tror jeg vil kunne få indflydelse på i hvert fald vores politiske argumentation.

De mere teknisk betonedede ændringsforslag, som der er mange af, skal jeg ikke gå ind på. Problemet er, at selv de mere teknisk betonedede ændringsforslag i allerhøjeste grad også har et politisk indhold, og det kan somme tider være svært at gennemskue, hvad der egentlig ligger i ændringerne.

Jeg skal i øvrigt hæfte mig lidt ved det mere politiske, og så skal jeg blot tage en enkelt ting frem. Vi er sådan set tilhængere af, at man på en eller anden måde efter de meget lange tekster, f.eks. lov om ændring af lov om aktieselskaber osv., også fik en kort beskrivelse af, hvad lovforslaget egentlig handler om, men når vi når til det, som industriministeren her siger om forenklinger og fremtidstilpasning, må vi nok spørge os selv, om ikke alt, hvad vi laver, burde have en eller anden form for fremtidstilpasning, og at det derfor, når ministeren skriver den slags, måske nærmer sig det sådan lidt mere humoristiske – lad mig udtrykke det på den facon. Jeg har tidligere rost Industriministeriet for at tale godt dansk, og det vil jeg